

Brudefærden i Hardanger

Phonics: Dr. Alf Lunder Knudsen

1

Der aander en tindrende sommerluft
varmt over Hardangerfjords vande,
hvor høit op mod himlen i blaalig duft
de mægtige fjelde stande.

Det skinner fra bræ, det grønnes fra li,
sit helligdagsskrud staar egnen klædt i,
thi se, over grønklare bølge
hjem glider et brudefølge.

4

Saa drage de fremad med lysteligt spil
hen over den blinkende flade,
og baad efter baad sig slutter dertil
med bryllupsgjester saa glade.
Det blaaner fra kløft, det skinner fra bræ,
det dufter fra blomstrende abildtræ
ærværdig staar kirken paa tangen
og signer med klokkeklangen.

Phonics

Der ohn[d]er ehn tin-dren-ne som-mer-looft
vahrmt over Har-dan-ger-fiords van-neh,
vohr høit up mote himlen ee blåh-lee dooft
dee mek-tee[g]e fielle stahn-neh.

Deh shin-ner frah breh, deh grön-nes frah lee,
sit hell-ee[g]-dahgs-screwed store egnen klett ee,
tee seh, over grön-n-klahreh bølgeh
yem glee-der ett broodeh-følgeh.

Saw drah-geh dee frehmad meh lüsteh-leeah spill
hen over den blink-enne flah-deh
awe båt etter båt say sloot-ter der-till
meh brül-loops-yester saw glah-deh.
Deh blåner frah kløft, deh shinner frah bre,
deh doofter frah bloms-trene a-bill-treh
ehr-ver-dee staar kirken paw tahng-en
awe sig-ner meh klokkeh-klang-en